

Current Global Reviewer

Peer Reviewed Multidisciplinary International Research Journal
PEER REVIEWED & INDEXED JOURNAL

ISSN 2319-8648

Impact Factor - 7.139

Indexed (SJIF)

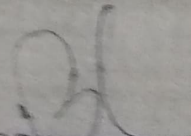

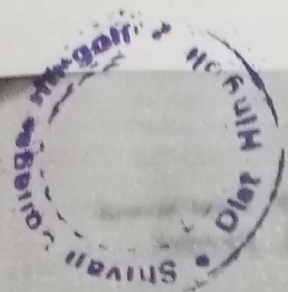
February 2020 Special Issue-22 Vol.5

The Role of Women in Global Development

Chief Editor
Mr. Arun B. Godam

Guest Editor
Principal, Dr. Aqueela Syed Gous

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

CURRENT GLOBAL REVIEWER

Current Global Reviewer

Journal of International Management Education & Research
PUBLISHED BY PRAKASH PRAKASH

Volume 10, Issue 1, 2021

Title of the paper: The Role of Women in Global Development

I, the undersigned, do hereby certify that the above paper is the work of the author(s) mentioned above.

Author: Dr. P. P. P.

Editor:

Editor:

Editor: Dr. P. P. P.

Editor:

Editor:

Editor: Dr. P. P. P.

Editor: Dr. P. P. P.

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

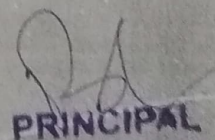
Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

Editor:

PRINCIPAL

Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

CURRENT GLOBAL REVIEWER

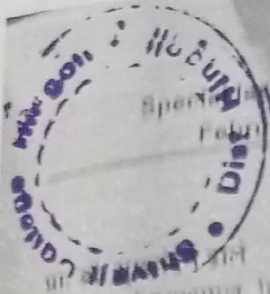
Special Issue 22, Vol. 5
February 2020

Peer Reviewed
SJIF

ISSN : 2319 - 8648
Impact Factor : 7.139

14. चले जाव आरोग्याची स्वातंत्र्य चळवळीतील भूमिका
प्रा.डॉ.शिवाजी लक्ष्मण नागरगोजे 35
15. महाराष्ट्रातील महिला सबलीकरण प्रक्रिया
प्रा. डॉ. सुखनंदन ढाले 37
16. जागतिक आर्थिक विकासात महिला उद्योजकांची भूमिका
डॉ. वाय.बी. चव्हाण 42
17. जागतिक तापमानवाढ आणि पर्यावरणाची झीज : गरज वेळीच सावध होण्याची
डॉ.जीवन सुदामराव गंगणे 48
18. जल संधारण आणि ग्रामीण विकास
प्रा. गौतम नागनाथ येडे 51
19. कृषिक्षेत्र आणि आर्थिक विकास
प्रा. डॉ. गोवर्धन खेडकर 53
20. महिला आणि मानवाधिकार एक चिकित्सा
प्रा. दुर्गादेवी तुकाराम गुडे 55
21. ब्रिटीशांचे ईस्ट इंडिया कंपनी कालीन व्यापारी धोरण व त्याचे परिणाम : एक अभ्यास
प्रा.हनुमंत भारत सरतापे 57
22. परिव्यक्ता स्त्री : एक सामाजिक समस्या
डॉ. एस.जे. इंगळे 60
23. स्त्रीयांच्या सामाजिक समस्या
प्रा.डॉ. बी.एल. म्हस्के 63
24. मुंबई उपनगरातील अनाथ मुलांच्या आरोग्यविषयक समस्या
डॉ. पी. पी. लोखंडे, मोहिनी नारायणराव नाबडे 64
25. संवाद - माध्यमे : सामाजिक परिवर्तनाचे साधन.
नंदकुमार धोंडिराम कांबळे 68
26. वृद्ध स्त्रियांच्या शारीरिक समस्यांचा एक चिकित्सक अभ्यास
डॉ.रागिणी राजेंद्र पाध्ये 70
27. केज व थारूर तालुक्यातील ग्रामीण वस्त्यांची वाढ व वितरणाचा अभ्यास
श्री.चन्नी रंगनाथ पाटोळे, डॉ.प्रा.आर.डो.खाकरे 73
28. स्त्री आणि सामाजिक समस्या
डॉ.जानोबा दशरथ फड

PRINCIPAL
Shivaji College
Hingoli, Dist. Hingoli

महाराष्ट्रातील माहला सवलतीकरण प्रक्रिया

प्रा. वि. २०१५, सले
राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख, शिवाजी महाविद्यालय, टिगोली

121214

मोहला सबलीकरणाची प्रकिया ही विरसाच्या शतकात गौराफान बनली असली तरी या प्रक्रियेची मुळाव्या काही शतकांपूर्वी झाली आहे. अमेरिकन स्वार्त्तनाचा जाहीरनामा आणि फ्रेंच व्यक्तिस्वातंत्र्याचा जाहीरनामा यामध्ये मोहला सबलीकरण प्रक्रियेचे पहिले प्रतीपाद पडल्याचे दिसते. या दोन्ही जाहीरनाम्यामध्ये स्त्री आणि पुरुषांसाठी समान अधिकारांची तरतूब करण्यात आली आहे. १८ व्या शतकातील सॉहल्यकुनी मधून मोहला अधिकारांचा पुरस्कार केला आहे. १७५२ मध्ये प्रकाशन झालेले मेरी वुल्स्टोन फ्राफये, "विश्वीकरण ऑफ द रेसॅट्स ऑफ म्यूने" हे पुस्तक म्हणजे मोहला सबलीकरणाचा पुरस्कार करणारी पहिली साहित्यिकृती होय. एक्झिगराच्या शतकातर्फे कॅडी स्टॅनडन, चिप्लस चौमसल, हॅरियट टेलर, जोन रूअर्ट मिल यासारख्या साहित्यिकांनी, विचारवंतांनी स्त्री मुक्तीचा विचार तत्कालीन समाजातर्फे स्वरूपयाचा प्रत्यक्ष केला.

प्रत्यक्ष केला.

भारतामध्ये १९ व्या शतकाच्या उत्तरार्धात आणि २० व्या शतकाच्या प्रारंभी महात्मा जॉनीवा फुले, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, त्यासमूही राजेंड, गोपाळ गणेश आगरकर, महर्षी धोंडो केशव कर्वे आदी समाजसुधारकांनी स्त्रियांच्या गुलामगर्भाविरोद्ध आवाज उठवून महिलांना पुरुषांच्या बरोबरीने रावेच क्षेत्रामध्ये समान अधिकाराची यागणी केली आहे. दुसऱ्या महायुद्धानंतर आणि प्रामुख्याने १९६०च्या दशकातमध्ये महिला सक्तीकरणणाची प्रक्रिया गतिमान झाली. महिलांच्या अधिकाराचा गूढभूत मानव अधिकारामध्ये समावेश करण्यात आला. महिला सक्तीकरणणाची जाणीव वैश्विक बर्गीकरण्यात संयुक्त राष्ट्रसंघटनेचे योगदान महत्वाचे आहे.भारतामध्ये स्वातंत्र्योत्तर काळात महिला सक्तीकरणणाचे प्रयत्न होत आहेत. सामाजिक, आर्थिक, राजकीय आणि सांस्कृतिक क्षेत्रात याविषयी सातत्याने उपाययोजना केल्या जात आहे. त्यातून सामाजिक, आर्थिक, सांस्कृतिक व राजकीय क्षेत्रातील महिलांचे सक्तीकरण होत आहे.

संज्ञा = सबलीकरण, स्त्रीभुक्ती, चळवळ, दर्जा व प्रतिष्ठा
ज्येश =

- १) महिला सबलीकरणाचा संकल्पना, प्रक्रिया आणि चळवळीचा अभ्यास करणे.
- २) महिला सबलीकरणाच्या प्रक्रियेतून महिलांच्या विकासाचा अभ्यास करणे.

महिला सबलीकरणाचा अर्थ

महिला सबलीकरणाचा अर्थ
महिला सबलीकरण म्हणजे स्त्रियांचे अर्थसात्मिक, राजकीय, सामाजिक, आर्थिक सामर्थ्य वाढवणे आणि त्यांच्यामध्ये स्वतःच्या क्षमता विषयी आत्मविश्वास विकसित करणे होय. महिला सबलीकरणाचा एक संकल्पना, प्रक्रिया आणि चळवळ म्हणून उल्लेख होतो. स्त्री अधिकाराचा पुरस्कार करणारी ती एक संकल्पना आहे. स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीने विकासाच्या आणि प्रगतीच्या समान संधी उपलब्ध करून देणारी ही प्रक्रिया आहे. लिंगभेदावर आधारीत विषम समाजरचना नष्ट करून स्त्री-पुरुष समानतेवर आधारीत नवी व्यवस्था निर्माण करणारी आंतरराष्ट्रीय चळवळ आहे. महिला सबलीकरणाची प्रक्रिया ही महिलांच्या विकासाशी संबंधित असणारी प्रक्रिया आहे. अर्बुदा महिलांना सबली करून त्यांना पुरुषांच्या बरोबरीने सर्वच क्षेत्रांमध्ये समान संधी उपलब्ध करून देणे हे महिला सबलीकरणाचे उद्दिष्ट आहे.

भारतातील महिला सक्षमीकरण

भारतातील महिला सवलतीकरण
भारतात स्त्रीमुक्ती चळवळीची सुरुवात राजा राममोहन रॉय यांच्या कार्यापासून झाली. त्यांनी स्त्री-पुरुष समता, स्त्री-शिक्षण, स्त्रीयांचे हक्क यावर भर देऊन सतीप्रथा विरोध केला व त्यांच्या प्रयत्नांमुळेच ब्रिटिश सरकारने इ.स. १८२९ मध्ये सतीप्रथा बंदी कायदा केला होता. राजा राममोहन रॉय यांनी बालविवाह पद्धतीस विरोध केला आणि विधवा विवाहाचे समर्थन केले होते. तसेच त्यांनी बहुपत्नीय पद्धतीला विरोध करून स्त्रीयांचा कौटुंबिक व सामाजिक दर्जा उंचावण्यासाठी प्रयत्न केले. याच काळात १८११ मध्ये एडवर्ड मूर यांनी "हिंदू इन फाईट साइड रे", १८१५ मध्ये जॉन फारमोकने 'अकाउंट ऑफ द अंबॉलिशन ऑफ फिमेल इनकार्साइड इन गुजरात' आणि १८२३ मध्ये जेम्स गॅडने 'अनॅल्स अँड ओक्सियन ऑफ राजस्थान' ही पुस्तके लिहीली आणि यांमध्ये त्यांनी भारतातील लहान मुलींची हत्या व महिलांची स्थिती याविषयी गांधीयाने विचार मांडले होते. त्यामुळे या प्रश्नाकडे ब्रिटिश शासनाचे लक्ष वेधले गेले. तसेच चाराणसीचा रॉसिंडेट, डॅकन, कॉर्नवॉलिस, शोअर, पुर हून जॉन, स्ट्रॅची यांच्या प्रयत्नांमुळे ५ मार्च १८७४ रोजी एक विधेयक मंजूर करण्यात आले. यामुळे येथील मांडला चळवळीला एक दिशा मिळाली.

महाराष्ट्रातील महिला सक्षमीकरण

महाराष्ट्रातील महिला सवलतीकरण
महाराष्ट्र राज्य हे देशातील पुरोगामी राज्य म्हणून ओळखले जाते. या राज्यामध्य स्त्रियांना समान दर्जा प्राप्त व्हावा आणि त्यांच्या प्रतिष्ठेचे संरक्षण व्हावे यासाठी स्वातंत्र्यपूर्व ते स्वातंत्र्यांतर काळात प्रयत्न झाल्याचे दिसून येते. याविषयीचा थोडक्यात आढावा पुढीलप्रमाणे घेतला आहे.

स्वातंत्र्यपूर्व काळातील महाराष्ट्रातील महिला सव्यविकासाच्या

स्वातंत्र्यपूर्व काळातील महाराष्ट्रातील महिला सवलतीकरण
महाराष्ट्रात स्त्रीयांच्या सामाजिक स्थितीत सुधारणा घडवून आणण्यासाठी सहाय्य जागीरातून फक्त आणि त्यांच्या पत्नींना मातृशाला यंत्रणेने चालवता येतील. इ.स. १८८८ मध्ये पुणे येथे मुलींची शाळा सुरू केली. असमृश्य मुला-मुलींसाठी शाळा सुरू केल्या. विद्येचा विस्तार प्रसारात ये चालता येतील. परित्यक्ता स्त्रियांना आश्रय दिला आणि सर्वसामान्य स्त्रियांच्या जीवनात सुधारणा घडवून आणण्याचा प्रयत्न केला. विस्तारित दुर्लभ

PRINCIPAL
Shivaji College

PRINCIPAL

Shivaji College

Hingoli, Dist. Hingoli

जोतीबा फुले भारतातील स्त्री-मुक्ती चळवळीचे संस्थापक होते असे मानले जाते. जूनी पितृसत्ताक कुटुंबाच्या नष्ट करून स्वतःच्या कुटुंबाच्या प्रस्थापने प्रयत्न करणाऱ्या प्रयत्न जोतीबा फुले यांनी अनेक वर्षांपूर्वी केले होते. महात्मा जोतीराव फुले यांच्यानंतर कोल्हापूर राजर्षी शाहू महाराजांनी महिला व मुलींच्या विकासासाठी आणि एकूणच सामाजिक परिवर्तनावर भर दिला. त्यासाठी प्रत्यक्ष कृती सुरुवात स्वतः पासून केली. वर्षानुवर्षे चालत आलेली आणि धर्ममान्य बनलेली बालविवाह प्रथा बंद केली. यासाठी १३ जून १९२० रोजी कायदा केला. या कायद्याने मुलीचे लग्नाचे वय १४ वर्षे व मुलाचे वय १८ वर्षे असे केले. समाजातील कलह आणि आणण्यासाठी आंतरजातीय विवाहाला मान्यता देणारा कायदा केला. आंतरजातीय विवाहाला कायद्याने मान्यता दिली नाही तर कृतीत आणण्यासाठी स्वतः पुढाकार घेतला. १९१७ मध्ये विधवा विवाहास प्रोत्साहन देणारा कायदा केला. १९ जुलै १९१९ ला कायदा केला. ख्रिश्चन, पारसी समाज सोडून अन्य सर्व जाती जमातींना हा कायदा लागू केला. अनौरस संतती व जोगातीनी याविषयी १९२० रोजी कायदा केला. तत्कालीन समाजव्यवस्थेने वेगवेगळ्या कारणांनी काढून घेतलेली महिलांची प्रतिष्ठा परत देण्याचा पुरोगामी प्रयत्न होता. राजर्षी शाहू महाराजांनी समाजाचा सर्वांगीण विकास करण्यासाठी स्त्रीला सबला बनविण्याचा प्रयत्न केला. शिक्षण, विवाह, आरोग्य, पुनर्विवाह, घटस्फोट घेण्याचे स्वातंत्र्य, अशिलल व अनिष्ट प्रथापासून सुटका, स्त्री स्वावलंबन इत्यादी सगळ्या जाणीवपूर्वक प्रयत्न केले आहे.

न्यायमुर्ती रानडे यांनी आपली पत्नी रमाबाई रानडे यांना लग्न झाल्यानंतर शिकवायला सुरुवात केली. रमाबाई रानडे यांनी मुलींच्या शिक्षणासाठी शाळा व इतर अनेक उपक्रम सुरू केलेत. गोपाळराव जोशी यांनी पोस्टात नोकरी करीत असतानाच आनंदीबाई यांना शिक्षणासाठी सर्व प्रकारचे सहकार्य केले. त्यांनी अमेरिकेत वैद्यकीय शिक्षण पूर्ण केले. या महाराष्ट्रातील पहिल्या महिला आहेत. गोपाळ गणेश आगरकर यांनी महिलांच्या सबलीकरणासाठी कुटुंब नियोजन, विवाह वय, शिक्षण यासंबंधी पुरोगामी व प्रगल्भ मांडले व पुरस्कार केला.

१८९६ मध्ये महर्षी अण्णा केशव कर्वे यांनी पुणे येथे 'अनाथ बालिकाश्रम' या संस्थेची स्थापना केली. आज या संस्थेच्या वार्ड, रत्नागिरी या परिसरात शैक्षणिक शाखा आहेत आणि त्यात हजारो विद्यार्थिनी शिक्षण घेत आहेत. महर्षी कर्वे नेहमी म्हणत शिक्षणाच्या कार्याची लांबी, रुंदी, खोली वाढविण्याच्या मदत कार्यासाठी मी आपले जीवन अर्पण करीन, अशी आपल्या मनाची तर पाहिजे. या कार्यासाठी पुन्हा जन्म घेऊन यावे अशी माझी इच्छा आहे."

१९१५ मध्ये जपानमधील स्त्रियांच्या विद्यापीठाची माहिती देणाऱ्या एका पुस्तिकेच्या प्रेरणेने त्यांनी १९१६ मध्ये मुंबई विद्यापीठाची स्थापना केली. श्रीयूत ठाकरसी यांच्या देणगीतून विद्यापीठ उभे राहिल्याने या विद्यापीठास 'श्रीमती नाथीबाई दामोदर कर्वे विद्यापीठ' असे नाव देण्यात आले. केवळ स्त्रियांसाठी असणारे हे पहिले विद्यापीठ आहे. हे विद्यापीठ प्रामुख्याने स्त्रियांकडून चालवले व येथे स्त्रियांच्या सोयीसाठी मातृभाषेतून शिक्षण देण्याची व्यवस्था होती. गृहशास्त्र, वनस्पती शास्त्र, आरोग्यशास्त्र यासारखे विद्यापीठांमध्ये सक्तीचे होते.

पंडीता रमाबाई ह्या स्त्री उद्धाराचे कार्य करीत होत्या. त्यांनी १८८२ मध्ये आर्य महिला मंडळाची स्थापना करून संपूर्ण स्त्रियांची अंधश्रद्धेतून होणाऱ्या अन्यायातून सुटका करण्यासाठी प्रयत्न सुरू केले. यासाठी संपूर्ण महाराष्ट्रभर दौरे काढून सोलापूर, व नागूर, ठाणे इत्यादी ठिकाणी आर्य महिला समाजाच्या शाखाची स्थापना केली. स्त्री उद्धाराचे कार्य करत असतानाच त्यांनी धर्म आणि १८८३ मध्ये ख्रिश्चन धर्माचा स्वीकार केला. १९ मार्च १८८९ मध्ये त्यांनी शारदासदनची स्थापना केली. विधवांसाठी सुलक्षित, इतिहास, भूगोल, विणकाम, भरतकाम देऊन स्वावलंबी बनवणे यावर होता. स्त्रियांनी घराच्या बाहेर पडून धौटपणे पुरवणे, वावरण्याची सवय लावणे, बाहेरच्या जगाचा परिचय घडवून देणे, त्यांच्यात आत्मविश्वास व व्यापक दृष्टी निर्माण करणे असे केले. याच दरम्यान पुणे येथे प्लेगची साथ सुरू झाल्याने बाहेरून रूग्णांना पुण्यात आणण्यास सरकारने बंदी घातल्याने रमाबाईंनी प्लेग मेल दूर अंतरावर केडगाव येथे परंप्रांतीय स्त्रियांना नेले. केडगावच्या १०० एकराच्या माळरानावर त्यांनी मुक्तीसदन ची स्थापना करून शारदासदन केडगाव येथे आणले. या आश्रमात रमाबाई यांनी पुरुषाशिवाय आपण सन्मानाने जगू शकतो असा आत्मविश्वास निर्माण केला. पुढे कृपासदन, प्रीतिसदन, बार्तमी सदन व सदानंद सदनची स्थापना करून समाजातील दीनदुबळ्या स्त्रियांच्या उन्नतेसाठी केले. त्यांचे हे कार्य तत्कालीन समाजाच्या पार्श्वभूमीवर महत्वाचे आहे. स्त्री उद्धाराचे प्रयत्न भारतात स्वातंत्र्यपूर्वकाळात सातत्याने आहेत. महात्मा फुले यांची स्वप्ने शाहू महाराजांनी आपल्या संस्थानात साकारली. शाहू महाराजांना संस्थानाबाहेर जे करणे सहज नव्हते ते देशातील समस्त महिलांचेच नव्हे तर फुले आणि शाहू महाराजांचे स्वप्न होते. भारतीय संविधानातील स्वातंत्र्य आणि समता या सामाजिक मानसिकतेमुळे 'हिंदू कोड बिल' संमत होऊ शकले नाही. मात्र पुढे हळूहळू हिंदू कोड बिलातील सर्व तरतुदी स्वतंत्र स्वातंत्र्योत्तर काळातील महाराष्ट्रातील महिला सबलीकरण

स्वातंत्र्योत्तर काळात स्त्री-जीवनात मोठ्या प्रमाणात स्थित्यंतर घडून आले. गांधी युगात स्त्रियांनी राष्ट्रीय आंदोलनात मोठ्या प्रमाणात सहभाग घेतला. त्यातून त्यांच्या कार्याच्या दिशा विस्तारल्या गेल्या. या काळात सामाजिक सुधारणेबरोबरच स्त्री जोगतीच्या सुरुवात

महाराष्ट्र शासनाचे राजकीय राजवडीतून व त्यासंदर्भात कुळीतून सहभाग घेण्यास, कठिणकालीन संदर्भातच नोंदवली जाऊन त्याचे समाजातही प्रसार व अन्य माध्यमातून प्रसार केला. शिब्यांचा विचारही संघटनेत घेऊन सहभाग घेतला. शासनाची कायदांही अविनाशकाच्या संदर्भात शिब्यांच्या सहभाग घेण्यास शिब्यांच्या जोडवून राजकीय शिब्यांनी इतके, अप्रतिम कायदा विशेषतः समाजातून काढून त्यांच्या राजवडीचा दंडास लागल्या. सामाजिक जोडवून मोठे परिणाम घेऊन येण्यास सुरुवात झाली.

महाराष्ट्र शासनाचे शिब्यांचा समाजातील दंडा व जोडवून सुधारणे, शिब्यांची अग्रगण्य करण्यास प्रसिद्ध बाबतीत अत्यंत करून त्याबाबत योग्य उपाययोजना करणे, महिलांवर परिणाम करणाऱ्या कायद्यांचे परिणामकारकतेच्या मॉडेलिंग व अंमलबजावणी करणे, महिला कल्याणासाठी शासनास सल्ला देण्यासाठी महिला आयोग स्थापन करण्यात आला आहे. या महिला आयोगाचे एक अध्यक्ष, सहा अशासकीय सदस्य, एक सदस्य सचिव, एक पदसिद्ध सदस्य म्हणून योग्य महिला महासंचालक प्रतिनिधी असतील. या आयोगातील पदाधिकारी व सदस्यांची शक्तता अधिकार आहेत. महिलांची सामाजिक प्रगती आणि सामाजिकरासाळी महिला आयोगाचा दर्जा स्वतः ठेवण्यात आला आहे. महिलांच्या सांख्यिकीक अधिकाराचे रक्षण करणे आणि त्या संदर्भात आलेल्या तक्रारींची नोंद घेऊन त्याबाबतची प्रक्रिया अंमलबजावणी करत राज्य महिला आयोग चौकशी, तपासणी, केसतपासणी, साक्षी पुराव्याचा पडताळा करून महिलांच्या न्याय मिळवून देत आहे.

महाराष्ट्र शासनाने महिलांच्या प्रश्नाचे स्वरूप लक्षात घेऊन त्यांची सोडवणूक करण्यासाठी जून १९९४ मध्ये राज्याचे पहिले महिला धोरण जाहीर केले. २००१ मध्ये दुसरे महिला धोरण जाहीर केले. २०१४ मध्ये तिसरे महिला धोरण जाहीर केले. या महिला धोरणात पुरुषांच्या बरोबरीने मुलींनाही हक्क देण्याचा विचार केला आहे. समाजात स्त्री ही विविध आघाट्याला बळी पडते. लैंगिक अत्याचार व कौटुंबिक हिंसाचार, जेवकरी, महाराई, कुपोषण अशा अनेक संकटाला तिला सामोरे जावे लागते. त्यामुळे तिच्याकडून अस्वस्थ, अत्याचार रोखणे, संरक्षण देणे, जोडवण्यास सर्व क्षेत्रातील विषयता नष्ट करून समानता प्रस्थापित करणे, शिब्यांच्या नैतिक व व्यक्तिगत क्षमतांचा विकास करून एक उत्पादक घटक म्हणून स्थान मिळवून देणे, गाव विकासात महिलांचा सहभाग वाढवणे, महिलांची आर्थिक उजवी साधने व तिच्या क्षमता संवर्धित करणे ही महिला धोरणाची प्रमुख उद्दिष्टे आहेत. या उद्दिष्टांची पूर्तता करण्यासाठी धोरणातून काही ठेस तरतुदी व कायदे करण्यात आले आहेत. मुख्यतः स्वयंसेवायता गटाची निर्मिती, ग्रामसभा सक्रिय करण्यासाठी ग्रामसभेपूर्वी महिला ग्रामसभा घेण्याचे आदेश देण्यात आले. तसेच शासकीय अधिकारी, लोकप्रतिनिधी आणि स्वयंसेवी संस्थांच्या कार्यकर्त्यांमध्ये महिला प्रश्नाविषयी जलौव जलौव करण्यासाठी विशेष प्रशिक्षणाची तरतुद करण्यात आली. परिणामी आज ग्रामीण भागात त्याचे सकारात्मक परिणाम दिसून येत आहेत.

महाराष्ट्रातील शैक्षणिक व नोकरीतील आरक्षण

महाराष्ट्र महिलांचे सक्षमीकरण करण्यासाठी १९९४ मध्ये पहिले महिला धोरण तत्कालीन मुख्यमंत्री श्री शरद पवार यांनी जाहीर केले. या धोरणाची अंमलबजावणी आजही शासकीय स्तरावर होत आहे. मुलींना मोफत शालेय शिक्षणाबरोबरच राज्यातील सर्व व्यावसायिक अभ्यासक्रमांसाठी ३० टक्के आरक्षण दिले आहे. यामुळे वैद्यकीय, अभियांत्रिकी, माहिती तंत्रज्ञान, संगणकशास्त्र या क्षेत्रात त्यांचा सहभाग वाढला आहे. शासकीय संवेत महिलांसाठी ३३ टक्के जागा राखीव ठेवण्यात आल्या आहेत. अशा अनेक उपाययोजनांच्या परिणामस्वरूप राज्यातील महिला शक्तीला बळ देण्याचा प्रयत्न केला आहे.

महिला सक्षमीकरणासाठीचे कायदे व योजना

महिलांच्या शारीरिक, नैतिक व भावनात्मक गुणांची वृद्धी व्हावी, समाजाच्या प्रत्येक क्षेत्रात विशेषतः आर्थिक, सामाजिक, राजकीय व सांस्कृतिक क्षेत्रात समान तत्व आणण्यासाठी शासन स्तरावर जाणीवपूर्वत प्रयत्न केले जात आहेत. त्यासाठी विविध योजनांची अंमलबजावणी केंद्र शासन व राज्य शासनाकडून केली जाते. केंद्र शासनाने महिलांच्या सक्षमीकरणासाठी अल्पमुदती निवास गृह, नोकरी करणाऱ्या महिलांसाठी वस्तुगृह, कौटुंबिक समुपदेशन केंद्र, प्रशिक्षण व रोजगार कार्यक्रम, राष्ट्रीय महिला कोष, स्वावलंबन योजना, महिला व बालकांच्या व्यापारास प्रांतबंध, स्वयंसिद्धा, स्वाधार, बालिका समृद्धी योजना, जेडर बजेटिंग, कौटुंबिक हिंसाचार संरक्षण कायदा २००५ अशा अनेक योजना व कायदे केले आहेत.

महाराष्ट्र शासनाने महिलांच्या सामाजिक व आर्थिक विकासासाठी केंद्र शासनाच्या धर्तीवर महिला व बालकल्याण विभागाची निर्मिती केली. १९९९ मध्ये या विभागाचे नाव महिला व बालविकास विभाग असे करण्यात आले. समाजाचा एक महत्वाचा घटक असलेल्या महिलांच्या आर्थिक विकासाबरोबर सामाजिक विकास घडवून आणणे, हक्क व जबाबदारी यांचे जाणीव करून देणे, त्यांना नियोजन व निर्णयप्रक्रियेत सहभागी करून घेणे, भारताच्या लोकतंत्र पद्धतीत त्यांना भागीदारी देणे म्हणजे खऱ्या अर्थाने महिलांचे सक्षमीकरण होय. त्यादृष्टीने महाराष्ट्रात पुढील कायदे व योजना राबविल्या जातात. महिला संरक्षणगृहे, निराधार महिलांसाठी स्वयंसेवा संस्थामार्फत आधारगृह, मातेर योजना, अन्नपूर्णा योजना, व्यावसायिक प्रशिक्षणासाठी मुलींना विद्यावेतन, हुंडानिर्मुलन समिती, निजामाता महिला आधार योमा योजना, स्वयंसिद्धा, महिला आर्थिक विकास महामंडळ, शालेय शिक्षण विभागाच्या योजना, उच्च व तंत्र शिक्षण विभागाच्या योजना, आरोग्य विभागाच्या योजना, सांख्यिकीय कल्याण योजना, मातृत्व अनुदान योजना, राष्ट्रीय पुनरुत्थादन व बालआरोग्य कार्यक्रम, सामाजिक न्याय, सांस्कृतिक व जिज्ञा विभागाच्या योजना राबविल्या जातात.

स्थानिक स्वराज्य संस्थामधील प्रतिनिधीत्व

७३ व ७४ वा घटनापुस्तकातील स्थानिक स्वराज्य संस्थामध्ये महिलांसाठी ३३ टक्के राजकीय जागा ठरवण्यात आले. याच वर्षी शासनाच्या सुधारित निर्णयाने हे प्रमाण ५० टक्के झाले आहे. यामुळे महाराष्ट्रातील स्थानिक स्वराज्य संस्थेत महिलांची प्रतीनिधीत्व वाढले आहे. या निर्णयाने समाज या संकल्पनेला भक्ता करता आहे. स्त्री-मुख्य समाजाने या दृष्टीने हा निर्णय महत्वाचा आहे.

महिला बचत गट चळवळ

महिला सबलीकरणासाठी विविध योजना व धोरणाच्या माध्यमातून महिलांना आर्थिक, सामाजिक व राजकीयदृष्ट्या सक्षम करणे प्रयत्न होत आहे. महिला सक्षमीकरणाचे अनेक मार्ग व टप्पे आहेत. शासनाने या दृष्टीने अनेक निर्णय घेऊन त्याची अंमलबजावणी केली आहे. त्याचे दृश्य परिणाम दिसून येत आहेत. मुलीच्या शैक्षणिक विकासाला प्रोत्साहन देणाऱ्या अनेक योजना राज्यात सुरू आहेत. यामुळे महिलांच्या शैक्षणिक दर वाढत असून गुणवत्तेच्या क्षेत्रातही मुली अग्रेसर आहेत. आर्थिक क्षेत्रात महिला बचत गट चळवळ हा महत्वाचा निर्णय घेतला आहे. या माध्यमातून राज्यात स्त्रियांची एक नवी शक्ती निर्माण झाली आहे. या शक्तिला बळ देण्यासाठी राज्यात व्यवसाय प्रशिक्षणाचा कार्यक्रम हाती घेतला आहे. महिला बचतगटांना अत्यल्प दराने कर्जपुरवठा करण्यात येत आहे.

निष्कर्ष

- १) महिला सबलीकरणाची प्रक्रिया ही विसाव्या शतकात गांठमान बनली असली तरी या प्रक्रियेची मुळभान काही शतकांपूर्वी आहे.
- २) भारतात स्त्रीमुक्ती चळवळीची सुरुवात राजा राममोहन रॉय यांच्या कार्यापासून झाली.
- ३) महाराष्ट्रात स्त्रियांच्या सामाजिक स्थितीत सुधारणा घडवून आणण्यासाठी महात्मा जोतीराव फुले आणि त्यांच्या कार्यकर्त्यांनी यांनी इ.स. १८४८ मध्ये पुणे येथे मुलींची शाळा सुरू केली.
- ४) महिला कल्याणासाठी शासनास सल्ला देण्यासाठी महिला आयोग स्थापन करण्यात आला आहे.
- ५) महिला सबलीकरणासाठी विविध योजना व धोरणाच्या माध्यमातून महिलांना आर्थिक, सामाजिक व राजकीयदृष्ट्या सक्षम करणे प्रयत्न होत आहे.
- ६) स्थानिक स्वराज्य संस्थामधील प्रतिनिधीत्व महिला सबलीकरणासाठी महत्वाचे ठरले आहे.
- ७) आर्थिक क्षेत्रात महिला बचत गट चळवळ हा महिला सक्षमीकरणाचा एक प्रभावी मार्ग ठरला आहे.

सारांश

महिला सबलीकरणासाठी विविध योजना व धोरणाच्या माध्यमातून महिलांना आर्थिक, सामाजिक व राजकीयदृष्ट्या सक्षम करणे प्रयत्न होत आहे. महिला सक्षमीकरणाचे अनेक मार्ग व टप्पे आहेत. शासनाने या दृष्टीने अनेक निर्णय घेऊन त्याची अंमलबजावणी केली आहे. त्याचे दृश्य परिणाम दिसून येत आहेत. मुलीच्या शैक्षणिक विकासाला प्रोत्साहन देणाऱ्या अनेक योजना राज्यात सुरू आहेत. यामुळे महिलांच्या शैक्षणिक दर वाढत असून गुणवत्तेच्या क्षेत्रातही मुली अग्रेसर आहेत. आर्थिक क्षेत्रात महिला बचत गट चळवळ हा महत्वाचा निर्णय घेतला आहे. या माध्यमातून राज्यात स्त्रियांची एक नवी शक्ती निर्माण झाली आहे. स्थानिक स्वराज्य संस्थामध्ये ५० टक्के महिलांना प्रतिनिधीत्व देण्याच्या निर्णयप्रक्रियेत आणि विकास प्रक्रियेत महिलांचा सहभाग वाढला आहे. शासनाचा हा निर्णय महिला सबलीकरणाचा महत्त्वपूर्ण ठरला आहे.

संदर्भसूची

१. देवळाणकर, शैलेंद्र., (२०१०), समकालीन जागतिक राजकारण, औरंगाबाद, विद्या बुक पब्लिशर्स, सुधारित दुसरी आवृत्ती, ३४२
२. खडसे, प्रा. सुनिता., खडसे, प्रा. संतोष, ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्यातील स्त्रिया, पुणे, शुभम पब्लिकेशन, ४३
३. देवळाणकर, शैलेंद्र., (२०१०), समकालीन जागतिक राजकारण, औरंगाबाद, विद्या बुक पब्लिशर्स, सुधारित दुसरी आवृत्ती, ३४२
४. कीर, धनंजय., (१९९५), महात्मा फुले समग्र वाङ्मय, महाराष्ट्र शासन, मुंबई, ५१९
५. कांबळे, उत्तम., (२००३), राजर्षी शाहू महाराज आणि महिला मुक्ती, पुणे, सुगावा प्रकाशन, ३०,
६. पवार डॉ. जयसिंगराव. भाऊसाहेब., (संपादक), (२००७) राजर्षी शाहू महाराज स्मारक ग्रंथ, कोल्हापूर, महाराष्ट्र इतिहास प्रवर्धन आघाटी, १०२४
७. पवार डॉ. जयसिंगराव. भाऊसाहेब., (संपादक), (२००७) राजर्षी शाहू महाराज स्मारक ग्रंथ, कोल्हापूर, महाराष्ट्र इतिहास प्रवर्धन आघाटी, १०२४
८. आपटे, ज.श., (२००१) महाराष्ट्रातील स्त्री विकासाची वाटचाल, योजना, ५३
९. प्रा. सुनिता., खडसे प्रा. संतोष, ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्यातील स्त्रिया, पुणे, शुभम पब्लिकेशन, ४३
१०. अहलूवालिया, हरजित., (२००१) आर्थिक स्वातंत्र्याकडे वाटचाल, योजना, वर्ष २९, १२
११. खेरमोडे, यांगदेव. भगवानराव., (२०१२) डॉ. आंबेडकर आणि हिंदू कोड बिल, पुणे, सुगावा प्रकाशन, ११
१२. भारताचे संविधान, भारत सरकार विधी व न्याय कंपनी कार्य मंत्रालय, महाराष्ट्र राज्य भाषा संचालनालयद्वारे अनुवादित आणि शासनमूद्रण, लेखनसामुग्री महाराष्ट्र राज्य, सहावी आवृत्ती (पुनर्मूद्रण) २००७, ६

PRINCIPAL

Shivaji College

Hingoli. Dist. Hingoli